

Spada

ABONAMENTE:

pentru orașeni . . . pe an 150 lei
pentru săteni . . . pe an 100 lei

Organul Ligii Apărării Naționale Creștine
Regionale „Unirea”

În Ardeal

01 Iarcale de ce nu'veți
Să-ți vezi la Muntei în poartă.

În Bucovina

01 Șelane, Maria! Ia! Deschide-ți un pic
Să vezi cum ne anguram neamul tău!

La Mîlcov

Acușată cu lăci cum înșurăți școala de gânduri
Nealini Urin din Albă; parca ar sta să trasează
e nouă revoluție pe cel ce doarme la umbra lui.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

I-am priceput

Un sfat de care nu-l obligăm să ște seamă.

Că L. A. N. C. sunt certari, e de domeniul public. Același nu se poate tăgădui. Nu se pot însă operatori și astăzi le facem cinstea publicându-i. Chiar din prima zi când certurile au ajuns la Liga la așa intensitate ca nu se mai puteau acoperi, cei dinți cari s'au repetat cu furie lovind Liga au fost Liberalii prin oficialii lor „Vitorii”. După ei au venit cu simțim Partidul Poporului prin „Indreptarea”.

Jidani au niciodată stat cu botul pe laze. Nici nu mărșă. Ei sate pentru și-au tocmii istrători. În adevăr e surprinzător că aproape nici nu știe jidanele nu comentasă, ei care alta dată tipau, ei fac pe indiferenți dând publicității doar fragmente din ce scrie „Vitorii” sau „Indreptarea”. Dealtfel nu ne putem imagina că n'am cunoșcut de jidani. Astăzi însă s'au democat complet.

Liberalii maiștri în intrigi și'n turnarea gresului pe foc și-au dat drumul. Că sunt în slujba jidanilor am avut ocazia să-i constatăm în neamurate r. aduri. Indreptătoare un liberal să afirme contrariul! Să poștească. Noi n'am uitat trecutul. Desbrațai, de caracter, caracterul panti un liberal e un bogaz inutil, iată-l deci la lucru.

Pe el îl înțelegem. Sunt la largul lor. Exercițiul meseriei rușinoasă de codici. Dar ce vrea Partidul Poporului! Că cadeliția la mână „jalnicul cântăreț” tătălăș în așteptarea colțului ce-l deschis apitelui.

Cu crede „suppa națională” a Part. Poporului că aparitia volumului „Mustul care fierbe” îl dă dreptul să se amestice la... „outa care nu fierbe”. Și acum să simțim mirosul tătălăș.

Purătorii credinței naționale și idealității convinși de însemnătatea acestei credințe, pot intra în alie biserica mai vechi (de ex. Part. Poporului N. R.) pentru a-și ofiția rugăciunea și a se sacrifica pe altarul ideii de patrie.

„Indreptarea”, 4 Mai 1927.

Cu cântec o deei amestecul în Liga. Lășand la o parte poezia iată-l cântând pe struna... „Mustului care fierbe”. Mi se pare însă că „Mustul” e falsificat și nu va mai fierbe, e produsul chimic a lui Ite, Sloim et Comp. Dar nici o teamă. Vremea nu va descoperi pe clozi care țin cu tot diadimul să ducă Liga la mormant. N'au de căt. Să nu uite însă, că peste capetele noastre și-a lor va trăi mizeria.

Se înșală dacă cred că pot omori o mizerie distrugându-i haina pe care vremelne a îmbrăcat-o.

În cauzele suferințelor noastre e permanent mișcările și pe el o-ul pot distruge. Același va mintea cu fumurile victoriei ce va arde, dar nu uitați că cerul din senin cum vi se pare să poște laora din clipa în clipă. Vrem să se rezolve problema jidanească această s'au aști și vom rezolv-o.

Nesmul românească n'a cunoscut lăncetarea. Codrui noștri nu cunosc lăncetarea mormântului. La adpostul lor venenul de-ajunsul strămășii se-au păstrat credința noastră.

Să fim noi orașe cel mai nemeritici moștenitori? Să dormim când farul ne despoze? Nu.

Nu chiamă la luptă memoria părinților noștri ce și odihnesc ciolanale umbra crucilor risipite pe „ntregul pământ românesc.”

Nu chiamă la luptă intruzi trecutul nostru de glorie.

Apa că zădărnice freșci de mări, babe iulăzătoare. Grabiți-vă și nu va prindă vremea în bădăntura casei noastre. Terminați-vă repede meseria. Și apoi la drum. Nu i vreme de stat.

I. Lășariu

Intâmplări din Lume

Budapesta și Focșani

La 6 Martie 1925 case la Budapesta proprietarul unei case a scos afară pe chirașul său Iwan Wester. Acela a zis: „Bine! Păc, dar să ști că te blestem. Poți fi sigur că într-un an vei fi sters din cartea vieții.”

Și anul trece. La 6 Martie 1926, proprietarul muri.

(La 6 Martie 1927 chirașul a trimis un bulet familiei proprietarului:

„Amintire din partea familiei Wester 6 Martie 1925—6 Martie

1926”. Chemat în fața Justiției, a fost condamnat la 3000 lei amendă pentru ofensă adusă memoriei unui mori).

Focșani 15 August 1925. Botezul celor aproape 100 copii la Clorăști, Negligare, crimă, sacrilegiu din partea guvernului. Prof. I. Zela-Codreanu se ridică și rostește: „Blestemă! Doamne pe acei care a dat acest ordin. Fă ca până într-un an să se vadă Dreptatea lui Dumnezeu!”

copiii și preoții își fac cruce, se pleacă până la pământ și strigă: „Pe deosești! Doamne!”

Pentru fratele Călin

și generației lui

De multe ori o potocesc scurp în cel, un cal în om, și-un om în pri.

Îți scriu...

Vezi cili mai la vale frate scurte sau chilometrice, Necelate. Ruple los din suflet. Fără preț! Ia de ei și ghetărești și mai puțin literatură... Înșurte în mijlocul unui oraș. Cu uși strălucite și ocovalate. Căz mizeră și lărd. Cu iulăzătoare de lemne pierdute, ce și mizerie în zădărire ochii înecărilor, răioșt tun zim-bet fidol, ce se refăgăne hidos de pe-iață mai mult otrăpă.

Îți scriu... Rânduri priose. Iu-tun oraș plin de ghetărești și tembeli. Oraș cu aere dar lărd aer. Căz moldovenească împușcat cu ovrei hăți.

„Mă năbe, ce facem noi?”. Privim osmești. Vedem obiceiuri. Călim gesezi. Și lipolim. Cum putem. Dezinteresăm. Umili.

Vedem aceiaș gresul nebun, acelaș gresul demăit, după acelaș țel mășav: CAPATULĂ.

Am repetat-o de multe ori în articolele mele. O repet și-acum și o voi repeta stăla timp cât pădăchii vor suge oestăghești. Căta vreme cangrena hu va fi iolăzătoare. O voi repeta. Pădă ce se va gisi ISBAVITORUL care să gesească împășăritelile covorului. Să afirme sfidările proclamei societății false de călăi. Iudumnezeului revoliții care să ne desrobăscă.

Când DESROBITORUL nelăndrat se va ivi, gonid pleida de smars, de lărgă, de lăchele de mici și mari profitori, bucuria inimilor noastre va trăsăla, și va svărlă doilul și stupei val de țel și acela care-ua losu stăla stălașie ptiel.

El u'a venit însă. Dar cu mai mult. Cu suflătele lăre, scărlăte, și el îl septăim.

„Fără va veni însă, în rimbote:

Un pore a murit—Alec. Al doilea exemplar, tot stă de hidos, stă la părădă—Tancred. Și căli ești... Dravina cu oamenilor lor. Cu gredăni lor. Hăgrăciți că hienle. Fricoșe lași de meserie, în protejați și protectori lor—Idovi și țeli cel a căror ideie e numai bonai.

Și suul muști frate Căline... Mult. Conduși de ambii idole, corăbii de toate mășăvile, roși până în mădăva orăse de invidie, de ură. Căsim pe care le-am: De ce ei și eu LU? Două ex-

treme. Unde a parvenit unii, las călății vree să-l jūngă, să-l lătrească. Și uite ei ce reprezintă cele două extreme. Inor. Lupta se dă. Furibund. Catastrofă. Mășăvii în joia mizerie ei. Tare? Tare privește plângând. Dar și cu văd. Nu aud. Nu gisim nimic. Dealtă. De ce ei și eu LU? Destul se uită ca un simplu spectator. Din când în când se repede. Trătește pe suul și năli pe alui.

Spăniari încovalate, îngușuri idolate, scărlăvii de tot solul, se vad la tot pasul. Unii is sus, sus. Alții cu lăsa și tina, așteptă. De ce ei și eu LU? Deasupra lor domoște, eierne emblemă a poporilor înăstruți-conștințienți, zeite dolofand: CAPATULĂ.

„Totul e cu puțin. Imposibil a murit. A fost suprimat de multă vreme din vocabularul politicianilor turbu. Spre binele lor. Și spre răul acestor țări.”

Să revărsăm și a revărsăm stăvile Vășii. Că o țara lui Crement. Nimeni nu-l înțeleghește. Și chiar de căută creva, rășet, să-l trasească cu biclet distății, e zădărole (Vezi alăturea cu lătrețarea fiesculi prin mizeria înăstruților mizeriilor de Banca Berovicov etc, etc). Să revărsăm și a revărsăm stăvile Vășii. Că o țara lui Crement. Nimeni nu-l înțeleghește. Și chiar de căută creva, rășet, să-l trasească cu biclet distății, e zădărole (Vezi alăturea cu lătrețarea fiesculi prin mizeria înăstruților mizeriilor de Banca Berovicov etc, etc). Să revărsăm și a revărsăm stăvile Vășii. Că o țara lui Crement. Nimeni nu-l înțeleghește. Și chiar de căută creva, rășet, să-l trasească cu biclet distății, e zădărole (Vezi alăturea cu lătrețarea fiesculi prin mizeria înăstruților mizeriilor de Banca Berovicov etc, etc).

Priviște. Descoperă-te! Apleacă-te. Tremură de cămăș. Trece El. Trăgii orăși zăli. El ce reprezintă înconștințența putărdă, scărlăvii, ocoșerii cu mizeriilor, cu monoleu în ochi. Apleacă-te. El ce o se cutremură în lăta înăstruților ce-l ilăscă corpurile scărlăvii, a vidovilor de răbăsc ce mize de haine a scărlăvii plâmbi, plâmbiști. Hăli. El, ce o lăse răbăscii se declară viteji, viteji ce o timpul răbăscii s'au adăpostit în gresile sedetărdă, sau pur și simplu au gresit, dacă nu cumva auvuseșă de cătă răbăscii în pradă în teletionul concept de un lătrețare bوندă a iudeităților (de răbăsc) lor! stă și se bat cu pumnii în piept și urlă:

„Nu! Noi am făcut România Marre...”

„Ei! Ei! ne-au dat Mășăvii, Mășăvii, Otășii!!! Unde? În alcovurile cotoilor de lux. În haimoșele meste de potcher, țărțăș sau dărușă... Unde?”

Sau sub drăpăta șăblănească în lătrețare? Unde? Aș vrea să știu. Aș vrea să știu

unde se bat cu pumnii în piept și urlă:

„Nu! Noi am făcut România Marre...”

„Ei! Ei! ne-au dat Mășăvii, Mășăvii, Otășii!!! Unde? În alcovurile cotoilor de lux. În haimoșele meste de potcher, țărțăș sau dărușă... Unde?”

Sau sub drăpăta șăblănească în lătrețare? Unde? Aș vrea să știu. Aș vrea să știu

unde se bat cu pumnii în piept și urlă:

„Nu! Noi am făcut România Marre...”

„Ei! Ei! ne-au dat Mășăvii, Mășăvii, Otășii!!! Unde? În alcovurile cotoilor de lux. În haimoșele meste de potcher, țărțăș sau dărușă... Unde?”

Sau sub drăpăta șăblănească în lătrețare? Unde? Aș vrea să știu. Aș vrea să știu

unde se bat cu pumnii în piept și urlă:

„Nu! Noi am făcut România Marre...”

„Ei! Ei! ne-au dat Mășăvii, Mășăvii, Otășii!!! Unde? În alcovurile cotoilor de lux. În haimoșele meste de potcher, țărțăș sau dărușă... Unde?”

Sau sub drăpăta șăblănească în lătrețare? Unde? Aș vrea să știu. Aș vrea să știu

unde se bat cu pumnii în piept și urlă:

„Nu! Noi am făcut România Marre...”

„Ei! Ei! ne-au dat Mășăvii, Mășăvii, Otășii!!! Unde? În alcovurile cotoilor de lux. În haimoșele meste de potcher, țărțăș sau dărușă... Unde?”

O abraziție iudească

Se știe cătă doră de imperimență
nu mi lăi luda.

Am mai depărtat un anume Iacob
Beieck în ziua de 18 Aprilie a. c. în
termul aceluiași 501 București. Ști-
gore Ghicu Voda, între stăpînii R. Să-
rat, Pogani a avut o atitudine abra-
zică față de un Domn și a soției
D-ului care o înalță mișcune în
serviciul Diplomatiei Polonice.

Nu gîta încă abuzamentul pe care-l
are în dă dreptul la vînzarea locuri-
lor. Căci nu știu o că nu pierd aici
o ocazie de a compromite România
în fața străinilor. Sperăm că va veni
ziua cînd va trebui să des-afectele
de faptele lor.

August Student

Vorbe înțelepte

Dacă „Unirea” a însemnat în todea-
na viață, neamul are înțelesul precu
de moarte.

C. Fedeleș

Totdeauna dar Unirea istoric Româ-
nului bun pentru a putea domina puterea
Răului și a Răului.

C. Fedeleș

Este o dăină alină
Și Rămănească n deosbi
Pe neapște ca să nu i intri
Lă care Dumnezu se închină.

Dar d-ur li dăi car pe gîzda
O vor călbi ca vicleșug
Vor și că românescul plug
A tras aici, la bădă.

George Rancetti

Voi mai aveți noroc plănăcînd în scen-
nele conducătoare mai de sus sau mai
pe jos sau laș abas poloni. Să vea
trebură să spună: „Vom face-o noi să
apună...”

„Libertății” Orație

Cea mai mare aporată a unei nații
sî în tinerețea ei.

„Svastica Iagilor”

Românul trăgește în lămo pentru nea-
mai și în românescul plug
paci dăci ar fi înfrîți Români astfel,
de mulți o'ar mai fi.

Mihail Eminescu

Să rădămi deci bine stabilit că zilele
de tristă al neamului românesc au
tot fost de bucurie pentru judeii din
țară, bucurie noastră oșpătie, în
lăsa cel puțin indiferenți.

Prof. Dr. C. Șamuleanu

Proclama creștinismul pe toate să ne-
stătoare cînd toate doborîle rele se
revărsă asupra omului, uitați și preve-
dit surparea temeliilor bisericii și pe-
tre creștinății.

„Gazeta Poporului” (Bucovina)

Limba nu vîo nicîdea Rădări, nici
dela Apus ci dela Soare.

„Svastica Iagilor”

Pentru Biserică

III

MONAHII

Pînă în zorii vîscului treacă
monahii au desvîrșit un fapt din
ce în ce mai mare: **Păstrarea na-
ționalității prin Biserică.** După ce
lăsa, s'a crezut că sarcina asta
s'a treacă marilor fabrici de
cultură — școale, universități, tri-
bune — monahii s'a fost va-
zăz înșiși lăra v'un rost hotărî.
Si de bună seamă cum ar fi putu-
li să o mîlătură al societății cînd
rădărie alții mai lănar și mai
serios. Așa s'a crezut.

Dar rădăria unei atîr cre-
dînd, a urpat în gîmărea lă-
rească a poporului și mai vîrio-
a slăbiți lăna monahismului care
mai mult ca oricare căpătîu al
poporului acestuia treaba să vi-
zeze, pentru că misticăta popo-
rului românesc se polivește de
minune vîlești acestuia și pentru
aici își gîsăte începutul vîlești
lui.

De-acia s'a arlă subrezenia
crezului acestuia al zleii în hă-
măia deosebirelor crezului ce ne
străbat înima neamului nostru în
tot de-alungul și de-alargul.

Dar de-odată monahismul abia
după un secol, încearcă o revo-
luție înălțătură prin înmăsură lă-
romonah **Dionisie Lungu**, direc-
torul, fondatorul și susținătorul
găzetei „Clasul Monahilor”. Pare
că întrezăre far bătrănu-l roși
odinoară, ridicat la înălțimea
vremii: înfrînare a unei școale
de călugări misionieri.

Dar să nu ne facem iluzii. Toate
sunt încă în fașă.

(va urma)

Dela L. A. N. C.

din jud. Putna

În ziarul „Vîntur” No. 5754—3 Mai
1927—cîm o informație subverșă,
relativ la L. A. N. C. din județul Putna.
În către vîscule, olicioși liberali anu-
că Lăa locală este în completă des-
compunere; și la drept mîlătură ziarul local
„Lăna Națională” de sub conducerea
d-ului Gh. C. Dimitriu Sereu „au
din promotorii mișcării ansemeu” cum gîs-
suește în-șuale, la flociere „Vîntur”
spune că **asta mare nămde** (de ligă N. A.)
cu **parădit** **grăpăria** și s'a înscris
în partidul Național-Liberal.

Informația nu numai că e complet e-
ronată, dar e și de re credință. Autorul
e corespondentul local al „Vînturului”
altă directorul „Lănei Naționale”—Gh. C.
Dimitriu Sereu, promotorul mișcării

anșente (1) etc. etc. Istoricul acestu
domu e următorul: F. petroul unei loi
locale ce apare la două pagini cu nume-
rabil și quadruplu, cu articole luate din
d-urile dăre și reviste pe care nu le cî-
tează cum ar fi de dovezi. Datorită acelu-
procedeu, a avut colaboratori răd pe
rînd pe d-ii Octavien Gogu, Ion Să-
Gheorghe etc. etc. Acest domu a mai fost
corespondent al zărilor „Invernal”, dela
care a fost dat alăci pentru anume mo-
tive... Actualmente fabrică puri fau-
este pentru „Vîntur”, prin a căru redac-
ție, aliam, că se învîrtete.

Nu răspundem! Totu e mîlătură
slăscătu. Cei ce sunt aliam și s'au
lăscis la liberali, sunt înscris de multă
vîsc, și o'au fîrărit nicîdăciă printre
membri M. A. N. C. Sunt aliam domi-
ce sub trebură guvernare, fiind corăți ca
șefii lor, au venit la Lăa în lăna parte
la instruiți și convăluți, dar neamul
nici o clipă de a li membri al par-
tidului liberal.

Au li dau faptele. Anii trecuți, liberalii
vădăre pe Ionescu-Musca **mișcarea**
ca factor disolvant; astăzi gîsău gîsău al
onu, Ionescu Musca a fost prins cu ex-
crochierii, din care cauză a fost elimi-
nat din toate asociațiile studențiești. Lui Di-
mitriu-Sereu nu i se va face această
„moare” cîci cu toate că pe zări s'au
scrie că e, nu lăstă nici odată. Mai că-
măne opinia publică să-l judece și li-
beralii — pe care-l gîm că nu se dau în
lăsturi dela nimic.

C. R.

Păreri din trecut

Talmudul

de B. Patriciu Hăjdu

Mai pe scurt, **Talmudul** se poate
numi tot ce-au lucrat pînă acum
rabbini în curs de opt-spre-zece se-
cole, și tot ce vor mai lucra de a-
cum înainte în secolii cei nesfârșiți.

Nu știu, dacă d-voastră ați putut
observa, că hainele rabbiniilor sunt
mai todeauna pătate; dar știu, că
s'u observat-o înșii Ovrei; veți cre-
de, de sigur că această necurățenie
este rezultatul neglijenței personale.
ei bine! **Talmudul** vă lămurește, că
hainele rabbiniilor sunt pătate, **pon-
tru**că le pătăză dracul, din ură
către religionele iudaică!

Filantropii se încearcă neconștient
a deschide ochii Ovrelor asupra de-
șănării Talmudului.

Muncă pierdută, vorbă și cernăla
cheltuită în modul cel mai nepro-
ductiv.

Celebru Mendelssohn, Platonul
iudaic al Germaniei, scria, în se-
colul trecut, către celebrul Lavater,
i-nima cea mai pură, cea mai nobilă,
ce mai morăla:

„Am cînt suta de cărți contra lu-
dăsmăului; și, cu toate acestea, pro-
stă înfrînă lăi Dumnezu, că
„voi rămănea todeauna neamul
lăi în creștină mea; căci pen-
trăcu s'o pot schimba, trebură ma-
infrînă să-mi schimb înșăși natura
mea”

Cine nu poate convinge pe un
Mendelssohn, putea-vă oare convinge
pe un Shylock?

Insemnările

mă

LUPU. — Iată o gîdă a Camerei din
secolul treisec, vorba d-ii C. Coa
cu verva nelăscită. Doctorul N. Lupu
vrolă să-l interpuă. Un deputat li strigi:
„Lăa!”

— Și doctorul Lupu l'a ascultat. Sema
că l'ăvra de căsă. Căci-lap, cum ar
putea constata un blăgier.

ODINIOARA. — Era pe vremea cînd
Ardeleanu se se alipă la patria-mă
lăo-bodăgă de pe estea Victoriei, nu
candău găsătu lăstă lăo și al neper-
sone de „ghilcoș”—actualmente lă-
trănești-națională-tripurtat ce mîna o
trănești cu lere nece.

— Ce mai face majorale?...

— ? (Imposibil să răspundă către lere
se oprirea în găt).

— Cam o mai dăci?.. Inscris dela
ona găsătu.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

— Ce Dumnezu al surăi frățe?

— U!.. (damătu) alunece pe gîi
ce ajutau omul respectabil pahur de
coltar extra), la se plăcote. Mîlăci
și se părăse pribagiu — spre perso-
nălu continuă să devoreze lăstă nece
cu frăzele de prima calitate.

— ?

Memorial prizonierilor Români, din

Laqărul „Ostfryasszonyfa-Ungaria”

1916—1918

de d-ii E. Pantazescu

Dincolo de granița română, năso-
rocărea ne primăa cu mai mare fura.
Pe drum, eram puși sub tutela lor și
ca niște vite dușe la abator, mergeam
fără nici un gînd, fără nici o nă-
dejde, plîngînd răsăle unei țări, de
care cu cît timp treceam cîmăt mai
mult ne depărtam. Jidanii erau pri-
mii în brațele deschise, prin toate lă-
gărele de trecere din Ungaria ca niște
frăți ce erau așteptați. Vorbeau pri-
etenesc, respectînd tradiția jidănilor
rădător, spunînd tot ce gîm depă-
răta română, cum este și pe unde
lăpă. După ce erau d-zerțori, mai
erau și spioni, avînd grîi să strî-
nă tot felul de informații trebu-
toare inamicului de care cînd erau
în țară. În lagărele pe unde eram o-
păți să facem băd, eram jefuți de
tot ceia ce aveam mai bun, haine, lă-
călmănto, obiecte de valoare și pe
desăpăre bătea, cu ea cîmăva să lă-
drănim și protestăm!

gă tot felul de informații trebu-
toare inamicului de care cînd erau
în țară. În lagărele pe unde eram o-
păți să facem băd, eram jefuți de
tot ceia ce aveam mai bun, haine, lă-
călmănto, obiecte de valoare și pe
desăpăre bătea, cu ea cîmăva să lă-
drănim și protestăm!

Fiecare piele purta pe ea urme
groaze giplăne de stăge, făcute de
curelele ce ni se aplicau, spunînd-
duni-se hotărîtor, că nu mai
suntăm în țara noastră—ci carii
plăm, din care mănăscăre din belug
plămă muncă cu trada spăniilor
incovătoare de dureri, pe care acum
le biciuiau fără milă.

Se îndolniceau cu tot felul de o-
capății neperme, numai să poată
stoarca, ultimi ban din pungă ne-
rociului prizonier, vîlăscău cu pretori
fabuloase, tot ce semăna a mănăscă
pentru că se putea rădă, indiferent

calitatea și mai ales tatunul pe care
li amestecau cu frînă și cu lărbă
născă.

Ajăși în lagărul central de pri-
zonieri din Ostfryasszonyfa—Ungaria,
se a fost dat să vedem ceiaze mîlă
omenească nu și ar fi putut închipui
vre-o dată, că suflătu emira, poate
purta în culele li negre atîta rătă-
te, învor necesat de crime și cră-
zime.

În acest lagăr blestemat, unde ur-
ma să se cîmătură Românilor, acea
valo a plîngeri în care cei ce se
scutea de viața plămăntăscă, pleacă
cu lacrimile înghețate pe obrazul slăb
și roci, fațanăști de atîta suferință,
multumii că scapă de viața asta mi-
serabilă, devolta sarcină ju apăsă-
tor, în care înscăre băgești de aci
ce au aveu nici un drept de săpă-
năteri. Împingi în bărci de scădări,
și îngrămădiți pe cimentul rece și gol,
erau armata romine, dovădăre ace-

lora, ce nu învălăseră m-ă emăscă
de valuri și Căpășilor că sunt dăci
de valuri rămini.

Îngrămădiți ca vitele în obor nă-
stăpă „Indobiticiile” de atîta amar,
știa cînd trebură să treacă printre
le, cu apa aproape roci, unde li
pielea gola aștepta oare întregi,
scotărea hănelor nă a adrețor
mai bine și, dela etură; dar nici
atunci, cînd erau cu pielea lăscătu
de un ger camplu nu puteau d-
scuți de loviturile obșnăite.

Era o jule să privești aceste
schelete ale căror oase ca să nu
se răspăscă le mai lăna pielea,
care năuă a pielea no semăna. Mulți
și au gătă moartea în aceste lă-
farnale. (va urma)

Cețiți și răspândiți
ziarul „Spada”

Cladit cum noi, Românii, n'am păt
dragostea păderilor. Si doar astăzi

...cu codrele, prin iarmate din trecut
noastră. Doar acolo am învățat-o, că
am crescut și ne-am înaltat, de-ac
am tot la câmp. Și acum din stejaril
ne-am făcut, și mășurile în lăncral
ne-am ațiat, de câte-ori un val mai g
a trecut peste noi. Și cu vateri antr
peste noi ! O, nu se va putea tici
nu ne-a lăbră, căci...

...a fost pădurea și nu ne-a putut
de grilă. În toate câmpurile de secerat
ate poporul nostru avem răsunetul
cetei afiate izbiri seculare!

Cânteculele poporului nostru! Amii
vechi și ale năușe la muzică — ca te
lăcrăuile bune și cîntăuile, cîră au fă
vămori mîndria noastră, pălăuile și
doaba vîjii noastră lăcătul cu cîntăuile
aspirăm la muzică foarte dăruie și b
tăuile fîrăi noastre, tot cîntăuile noastre
frumusea noastră cîntăuile de cîntăuile

Ce trist îți răsfață codrul dolnea
 nări lui — căci acum el pleacă, și
 rămăseși! Na! suzi? În bucoia
 al topoarelor, în lipăla de hație la
 ferăstraelor, în suzi platelor ca
 nea pe mândrele ape ale trunților
 tri — robile al ale...

Și atunci mi se pare că au ceva în
resc în intenția de care-va abuzare
dădure, vagonetele încărcate. Pare că
c'ă brădă. Ce trebuie să-și spună
când văd el, de suu, năprăntă
a împărțirii lor, nu care erau de
a'o credință venind!

Se dau păderile noastre. Ca niște
rămân urmele lor. Râni de moart
trupul (râi). A) alce căncepe af
lumi noastre. Munți Nașutul
geza privellat de rătăș. Vranc-a
vașailă, pe Lotru se năme sfânc
jarul uscăciunii... Din toate pân
prăduac potirile pământului și
fira neamului... pe-o șină, șină

centea curge sângele țării noastre,
parcă habar n'am avea. Anii de
ne înțeleg, vânturi din ce în ce m
zau trec peste holdele noastre
săvârlă, vâra pe câmp (i-e iale
oți, pe luncile apelor nici țarb

Na ne iubim copacii. Când a'a
la Paris doi arbori, ca să faci lo
prepeleac monștrilor care au
Tavan Eiffel, a fost o indignare ge
toată presa franceză a protestat

A fost vorba de distrugerea unui
ment național. Vai, noi nu mai a-
tigla amintirii pentru oamnei!

A. Vla

NOTĂ. — Căci dintr-o dată se apleacă
articolul lui Alexandru Vlahuță
— în zilele noastre de cred des-
teriat, au vrea să știu — la a-
gători — că-i mai recitesc pro-
zaurile măiestre ale neuitatului
Peste un an — se împlinească
zilei morții — i se vor tăia
volumele... se vor scrie artic-
ole... sfârșitorile de frază... col-
ele lungime, deosebit...

...Ne facem odată să ne publicăm
meniuul de mai sus. E jila omni-
de braadă, e chinul și revolta ce
asistă, tot a lui de mare, la ro-

**Visitați Magazinul
"CARPAT"
Delicatese și Coloni
Strada 1. C. Brătianu - Focșani**

Vizitați Magazinul
"CARPAT"
 Delicioase și Colorate
 Strada I. C. Brătianu - Focșani
